

ה"ט 23476/04/21 - יוסף חטיב, אתאר פייסל נגד יצחק סטופין

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 23476-04-21 ח'טיב ואח' נ' סטופין

בפני כבוד השופטת לובנה שלאעטה חלאילה
מבקשים 1. יוסף חטיב
2. אתאר פייסל
נגד
משיב יצחק סטופין

החלטה

1. המבקשים, בעל ואישה, הגישו בקשה זו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001.

הבקשה הוגשה לבית המשפט לאחר שצו קודם למניעת הטרדה מאיימת שניתן נגד המשיב ביום 30/8/20, במסגרת ה"ט 51780-08-20 וה"ט 10818-08-20 פקע ביום 1/3/21. מדובר בשני הליכים שננקטו ע"י כל אחד מהמבקשים בנפרד נגד המשיב אשר בסופם, ביהמ"ש (כב' השופט ארדמן) נעתר לבקשה והורה על מתן צו למניעת הטרדה מאיימת כאמור.

להשלמת התמונה יצוין, כי המשיב לא השלים עם החלטות ביהמ"ש בשני ההליכים והגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי, האחד נידון במסגרת ע"א 61261-08-20 (להלן: "**הערעור הראשון**") והשני במסגרת 35199-09-20 (להלן: "**הערעור השני**"). שני הערעורים נדחו בפסקי דין מנומקים של בית המשפט. על החלטת בית המשפט המחוזי בערעור הראשון הגיש המשיב בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שנדונה ונדחתה במסגרת רע"א 8085/20.

2. כעולה מהסקירה שפורטה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בערעור הראשון, המבקשת 2, (להלן: "**המבקשת**") והמשיב עבדו יחד בחברת "הוט" ובין שניהם לא התנהל כל קשר מעולם, לא רומנטי ולא ידידותי, שחרג ממסגרת אנשים שעובדים אצל אותו מעסיק. החל משנת 2017 התחיל המשיב לחזר אחרי המבקשת באופן אובססיבי כשהוא מכריז על אהבתו כלפיה. המבקשת הבהירה שוב ושוב למשיב, כי אינה מעוניינת בקשר איתו וביקשה ממנו כי יפסיק את פניותיו אליה, אך בקשותיה לא הועילו. המבקשת פנתה מספר פעמים למשטרת ישראל והוצאו צווי הרחקה נגדו אלא שהמשיב הגיע לבית מגוריה בשעות הלילה המאוחרות ונהג להגיע למקום עבודתה, לאוניברסיטה בה היא למדה, ולהניח פרחים על רכבה, להפתיע אותה לאחר סיום יום הלימודים, לשלוח לה מכתבים ולהעלות סרטונים ביוטיוב בעניין, ללא ידיעתה וללא הסכמתה.

המבקשת הבהירה למשיב כי היא נמצאת במערכת יחסים עם המבקש 1, אז היה ארוסה והיום בעלה, ומעשיו והתנהגותו מפריעים לקשר הזוגי ביניהם, גורמים למתח ועלולים להסתיים במעשים חמורים. המשיב לא התחשב

בבקשות אלה והמשיך לחזר אחר המבקשת.

3. במסגרת חיזוריו של המשיב אחר המבקשת, הוא פתח דף באתר פייסבוק בשם "אטאר שלי" (שמה הפרטי של המבקשת) והוא נהג להצהיר בדף זה על אהבתו למבקשת ולהעלות תמונות ופוסטים הנוגעים אליה, כולל סרטונים שתיעדו את המעקב שלו אחריה. אחרי דף זה עקבו בשעתו כ- 200 משתמשים.

4. בית המשפט המחוזי קבע בפסק דינו, מיום 20.11.20, כדלקמן:

"אין לי ספק כי התנהגותו של המערער, אשר על אף בקשותיה של המשיבה להפסיק את חיזוריו האובססיביים, אינו חדל והוא ממשיך לעקוב אחריה ולעשות הכל על מנת להימצא בחברתה או להכריח אותה להגיב, לרבות לשלוח לה פרחים ומתנות כסף יקרה, היא התנהגות חריגה, חוזרת וכפייתית של המשיב, והיא בוודאי מעוררת חשש כבד ופחד אצל המשיבה, אישה צעירה, מאורסת לאחר, שלא גילתה כל רצון שהוא ליצור קשר כלשהו עם המשיב. גם בבחינה אובייקטיבית התנהגות כזו מעוררת חשש ופחד למחוזרת. שוכנעתי בנסיבות, כאשר, כאמור, המשיבה איננה רוצה כל קשר עמו וקל וחומר יחסים של אהבה או ידידות, וסירובו של המערער להכיר בכך בטענות שונות, כמו תאורו את אהבתו כ"אהבה בלתי דלאת" (ציטוט מהמקור בסעיף 6 להודעת הערעור, ויש להבין כי הכוונה לאהבה בלתי נדלאת) וכן טענתו כי הוא רוצה להגן עליה מהעתיד ובשל חשיבותה הרבה לו (סעיף 6 להודעת הערעור) מראים כי המערער נכנס לגדרם של "המטרידים והמערצים הכפייתיים" (ההדגשות לא במקור).

5. הליך ההטרדה הנוסף עסק בהטרדה שיוחסה למשיב כלפי המבקש מס' 1. נטען כי לאחר שהמבקשים התארסו, החל המשיב להטריד את המבקש בפרסומים שונים בדף פייסבוק שפתח בשם "אחורה"

כאמור, גם בהליך זה נעתר בית המשפט והורה על מתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

6. המבקשים טוענים בהליך כאן כי לאחר שפקעו הצווים ואף בזמן שהיו תלויים ועומדים, המשיך המשיב להטריד את המבקשת ולבלוש אחריה ואחרי המבקש 1 ובעקבות כך הוגשו נגדו מספר תלונות במשטרה, האחרונה ביניהם ביום 11.4.21. המבקשים טענו כי פוסטים שהיו בפייסבוק נגדם בעבר ואשר "הוריד" אותם המשיב עקב הצווים שניתנו, הוא שב והעלה אותם מחדש לאחר שפקעו הצווים וחזר לפרסם פוסטים חדשים בעניינה של המבקשת בדף הפייסבוק "אטאר שלי".

המבקש 1 טען כי המשיב מטריד אותו בכך שהוא ממשיך לפרסם פרסומים פוגעים אודות העסק שלו בשם "טופנט". תוכן הפרסומים הוא כי מדובר בעסק החייב כספים לנושים וחרף החובות של העסק, הוא ממשיך לרכוש ציוד תוך לקיחת סיכון על חשבון הנושים. המשיב אף פרסם כי מדובר בבעל עסק שקרן, נוכל וגנב לכאורה.

7. לבקשה צורפו פרסומים מהפייסבוק שפרסם המשיב בדף "אטאר שלי", בזמן שהצו למניעת הטרדה מאיימת

היה בתוקף, שם הביע את אהבתו כלפי המבקשת ואיחל לה שנה אזרחית טובה ושתעזוב את "המפסידן" (ככל הנראה הכוונה לבעלה), ותקבל אותו כבן זוג. גם בסמוך לפני הבחירות לכנסת, במרץ 2021, פרסם המשיב בפייסבוק פנייה למבקשת בה הוא כותב שנשארו יומיים כדי שתבחר בבן זוג ראוי לה. נכתב כי זה הזמן לעזוב את המפסידן, חסר השכל שלא אוהב אותה ולעבור לאדם שכל הזמן דואג לטובתה.

פרסומים אלה הינם אך דוגמה לפרסומים רבים בהם הביע המשיב את אהבתו למבקשת.

8. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים הגיש ב"כ המבקשים פרסומים נוספים המדגימים את ההתנהגות של המשיב. הוגשו, בין היתר, הודעות מהעת האחרונה, בהם פנה המשיב למבקשת. כך למשל כתב המשיב "יום עצמאות שמח אטאר. שתהיי חופשית ועצמאית ומשחררת. באהבה רבה שלך (יס)". הוא כתב לה גם "שלום נסיכה, רמדאן כרים, שתוכלי לעשות חשבון נפש ולצאת לחופשי. את יקרה לי ואני מאד אוהב אותך אטאר (יס)". מעבר לפרסומים הנוגעים למבקשת הוגשו פרסומים שונים, חלקם בשפה הערבית, שפרסם המשיב באשר לעסק של המבקש ולמבקש עצמו. בפרסומים אלה מודיע המשיב לנושים כי המבקש בדרך להסדר נושים וכי על כל מי שהעניין חשוב לו, להגיש תביעת חוב לנאמן. באותם פרסומים מצטט המשיב דברי דת שונים ומתייחס למצוות מהאסלאם לפיהן אין לבזבז כספים על דברים לא חוקיים ויש לפעול לסילוק חובות.

9. המשיב לא הכחיש את הפרסומים שיוחסו לו. לא את עצם הפרסום, לא את תוכנו ולא את זיקתו אליו. הוא לא הכחיש את אהבתו ורגשותיו כלפי המבקשת וגם לא הכחיש כי הוא מפרסם פרסומים שונים כדי להזהיר את נושיו של המבקש ממנו ומהעסק שלו.

הוא למעשה מעלה שתי טענות "הגנה" עיקריות. לשיטתו, אין בפרסום רגשותיו כלפי המבקשת כדי להטריד אותה או לאיים עליה או לפגוע בפרטיותה, ובאשר למבקש הוא טוען, כי מדובר בפרסום ציבורי לטובת הציבור שאינו חוסה תחת המונח "הטרדה" בחוק מניעת הטרדה מאיימת. המשיב טוען, כי יש בצו המבוקש כדי לפגוע בחירות שלו ובזכות שלו לחופש ביטוי.

10. ובכן, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי קיימת בהחלט הצדקה למתן הצו המבוקש, ואין אלא להצר על כך שחרף ההחלטות שניתנו ע"י הערכאות השונות בעניינו של המשיב, טרם הפנים כי מעשיו מהווים הטרדה כלפי שני המבקשים וכי עליו לחדול מהם.

11. המסד העובדתי כמעט ואינו שנוי במחלוקת. המשיב מנהל דף פייסבוק בשם "אטאר שלי" בו הוא מפרסם פרסומים ופוסטים שונים בהם הוא מביע את אהבתו כלפי המבקשת, תוך ציון שמה והוא משדל אותה לעזוב את בעלה ולהיות בקשר איתו. המשיב אינו מפנים ואינו מקבל את העובדה כי המבקשת לא מעוניינת להיות בקשר איתו והוא מבקש 'להגן' עליה מפני בעלה.

הוא גם מנהל דף פייסבוק בשם "אחורה" שבו הוא מפרסם פרסומים אודות עסקו וחובותיו של המבקש ומציג אותו כרמאי ונוכל שעל לקוחותיו ונושיו להיזהר מפניו. פרסומים אלה ביחס לשני המבקשים נעשים בתדירות גבוהה ובאופן

אובססיבי.

12. טענות ההגנה שמעלה המשיב בהליך זה נטענו על ידו בעבר וזכו להתייחסות מפורטת גם של בית המשפט המחוזי, אשר דחה אותן בשני פסקי דין מנומקים, הנוגעים לשני המבקשים.

בית המשפט המחוזי קבע כי חופש הביטוי של המשיב הוא אמנם זכות חשובה, אם כי מדובר בזכות יחסית המוגבלת ע"י זכויות אחרות של אחרים, כמו הזכות שלא להיות מוטred בהטרדה מאיימת. בית המשפט קבע אפוא כי באיזון בין זכות המבקשת לא להיות מוטred לזכות המשיב לחופש הביטוי, הרי שהבכורה היא לזכותה של המבקשת. בית המשפט המחוזי דן והכריע גם בטענות המשיב ביחס להטרדה הנטענת ע"י המבקש מס' 1 וזאת במסגרת הערעור השני, שם טען המשיב - כפי שהוא טוען בהליך כאן - כי טענותיו של המבקש צריכות לידון במסגרת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע ולא במסגרת חוק מניעת הטרדה מאיימת. כן טען כי קיים עניין ציבורי בפרסום וכי מותר לו לפרסם פרסומים שהינם אמת לטענתו.

בית המשפט המחוזי קבע כי מקרה זה נמנה על אותם מקרים חריגים יוצאי דופן, בשים לב להתנהגותו הכוללת של המשיב מול המבקשים, באופן המצדיק ליתן את הצו המבוקש. מהות ומטרת הפרסום של המשיב, כך נקבע ע"י בית המשפט המחוזי, אינה לעורר עניין ציבורי אלא לפגוע בפרטיות ובשלמות נפשו של המבקש, כאשר הבחירה לעשות כן נעוצה ברצון שלו לסכל את הקשר בין המבקשים, בינם לבין עצמם. עוד נקבע כי הטרדה בפרסום יכולה להיחשב ככזו גם אם מדובר בפרסום דברים נכונים, זאת כאשר הפרסום נעשה באופן חוזר ונשנה, באמצעים אלקטרוניים וכאשר קיים חשש כי בעתיד הפעולה תחזור על עצמה.

13. בכל הכבוד, אין לי אלא לאמץ את קביעותיו של בית המשפט המחוזי בשני ההליכים לעיל. דומה כי לא יכולה להיות מחלוקת על כך שחופש הביטוי של המשיב, חשוב ככל שיהיה, אינו יכול להצדיק פגיעה בשלוות נפשה ובחייה של המבקשת באופן האובססיבי המבוצע ע"י המשיב. המבקשת הבהירה בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, בכל ההליכים שהתנהלו נגד המשיב, כי אינה מעוניינת בשום קשר עם המשיב ולא יעלה על הדעת כי המשיב ימשיך באופן עקבי וחוזר לפרסם תכנים עם השם שלה והתמונות שלה בהם הוא מתייחס לרגשות שלו כלפיה ומשדל אותה לעזוב את בעלה כדי להיות איתו.

14. גם בנוגע למבקש, קיימת הצדקה למתן הצו המבוקש שכן מתוכן הפרסומים ומכלל נסיבות העניין עולה כי מטרת הפרסום אינה הגנה על הנושים דווקא, אם כי ניסיון לפגוע במבקש, וזאת בשל הקשר בינו לבין המבקשת.

כאשר מוכח כי קיימת הטרדה בפרסום הפוגעת בשלוות נפשו של המוטred, אין מניעה ליתן צו למניעת הפרסומים עפ"י חוק מניעת הטרדה מאיימת (ראו בהקשר זה ע"א (חי') 43483-10-18 **מואסי נ' ג'בילי** וכן את האזכורים השונים בהחלטתו של השופט ארדמן בהליכים שצוינו לעיל).

15. לאור כל האמור, קיימת הצדקה למתן צו נוסף למניעת הטרדה מאיימת. נוכח צווי העבר, אני סבורה שיש

מקום ליתן **צו לתקופה של שנה** מהיום, וזאת לפי סמכותו של בית המשפט בסעיף 6 לחוק מניעת הטרדה מאיימת.

מכאן, אני אוסרת של המשיב :

- א. להטריד את המבקשים בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתם, במקום לימודיהם ובמקום עבודתם.
- ב. לאיים על המבקשים בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש אחר המבקשים, לארוב להם, להתחקות אחר תנועותיהם ומעשיהם, או לפגוע בפרטיותם בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור עם המבקשים כל קשר בעל-פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.
- ה. להמצא במרחק פחות מ - 500 מטר מדירת מגוריהם, מרכבם, ממקום עבודתם של המבקשים.
- ו. לפרסם פרסום כלשהו המתייחס למבקשים לרבות באמצעות רשתות חברתיות, רשת האינטרנט או הרשתות הסלולאריות, לרבות באמצעות שימוש בתמונתה של המבקשת או תמונה מושחרת שלה או אזכור שמה באופן מלא או חלקי.

צו זה יהיה תקף לשנה מהיום.

בנסיבות, בשים לב להליכים הקודמים בין הצדדים, מאחר וטענות ההגנה של המשיב נדחו בעבר גם ע"י ערכאות גבוהות ומאחר ואין הוא נרתע מצווי העבר וממשיך במעשי הטרדה, **אני מחייבת את המשיב בהוצאות המבקשים בסכום של ₪2,500.**

סכום זה ישולם תוך 30 יום מהיום.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אייר תשפ"א, 26 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.